

verden indgrebet foretages, må antages at kunne få en præventiv betydning, navnlig i forbindelse med den forebyggende oplysningsindsats over for de berørte befolkningsgrupper her i landet. Med hensyn til den praktiske gennemførelse af straffesager om omskæring i udlandet må det forventes, at der ofte vil kunne være bevismæssige problemer, bl.a. fordi den fornødne oplysning af sagerne i en række tilfælde – ud over forklaringen fra den omskærte pige – vil afhænge af bistand fra politiet i det land, hvor omskæringen er foretaget. I praksis vil det formentlig kunne være forbundet med ikke ubetydelige vanskeligheder at opnå en sådan bistand vedrørende forhold, som ikke er strafbare efter det pågældende lands lovgivning.

Der kan eventuelt rejses spørgsmål om, hvorvidt der er anledning til også at ændre den særlige bestemmelse i straffelovens § 8, nr. 6, om tilfælde, hvor danske myndigheder afslår at udlevere en sigtet person til retsforfølgning i et andet land for en handling, der er foretaget i udlandet. I et sådant tilfælde er der kun dansk straffemyndighed, hvis der efter dansk lovgivning er tale om en forbyrdelse med en strafferamme på mere end 1 års fængsel, og hvis den pågældende handling også er strafbar efter lovgivningen i det land, hvor den er foretaget. En eventuel ændring af straffelovens § 8, nr. 6, i forbindelse med dette lovforslag ville i praksis alene tage sigte på den meget specielle situation, at en udlænding under et midlertidigt ophold i Danmark begæres udleveret af en anden stat med henblik på strafferetlig forfølgning vedrørende en kvindelig omskæring, der er foretaget i et tredje land, hvor kvindelig omskæring er tilladt. Efter Justitsministeriets opfattelse vil en ændring af bestemmelsen rejse nogle principielle spørgsmål, som bør overvejes af Jurisdiktionsudvalget i forbindelse med udvalgets generelle gennemgang af straffelovens bestemmelser om dansk straffemyndighed.

4.3. Det foreslås at indføje en særlig straffebestemmelse om kvindelig omskæring i straffelovens kapitel om forbrydelser mod liv og legeme, jf. lovforslagets § 1, nr. 4. Efter den foreslåede nye § 245 a straffes den, som ved et legemsangreb med eller uden samtykke bortskærer kvindelige ydre kønsorganer helt eller delvis, med fængsel i indtil 6 år. Under særdeles skærpende omstændigheder kan straffen stige til fængsel i indtil 10 år, jf. straffelovens § 246.

Efter dansk lovgivningstradition reguleres grove forbrydelser med så høje strafferammer som de foreliggende i straffeloven og ikke i særlovgivningen. Som eksempler kan nævnes straffelovens bestemmelser om grove overtrædelser af visse særlovsbestemmelser, jf. bl.a. straffelovens § 125 a (udlændingelov-

givning) og straffelovens § 289 (skatte- og afgiftslovgivningen). Gennemførelse af en særlov om kvindelig omskæring ville desuden – imod hensigten – kunne blive opfattet som en nedkriminalisering af denne form for kriminalitet, fordi de forhold, som særloven skulle regulere, i dag alle er strafbare efter straffeloven. Justitsministeriet har på den baggrund fundet det rigtigst at foreslå en særlig bestemmelse i straffeloven frem for en særlov om kvindelig omskæring, som bl.a. er gennemført i Norge og Sverige.

Som der nærmere er redegjort for under pkt. 2 ovenfor, er kvindelig omskæring i dag strafbart efter straffelovens voldsbestemmelser (§§ 244-246). Med den foreslåede særbestemmelse sker der således ikke en egentlig nykriminalisering, men der sendes navnlig et klarere signal til de berørte befolkningsgrupper her i landet, og det kan have en positiv effekt i forbindelse med den forebyggende oplysningsindsats over for disse grupper.

Den foreslåede bestemmelse afklarer imidlertid også visse tvivlsspørgsmål, som kunne opstå med hensyn til anvendelsen af de almindelige voldsbestemmelser. Det gælder navnlig i forbindelse med den mildeste form for kvindelig omskæring – såkaldt sunnaomskæring, jf. pkt. 3 ovenfor – hvor det næppe helt kan udelukkes, at der efter omstændighederne vil kunne være tvivl om, hvorvidt det konkrete forhold skal henføres under straffelovens § 244 eller § 245, og hvor der eventuelt også vil kunne opstå spørgsmål om betydningen af et samtykke til indgrebet.

Den foreslåede bestemmelse er udformet således, at enhver form for kvindelig omskæring vil være strafbar med en strafferamme, der svarer til straffelovens § 245 om legemsbeskadigelse mv. – dvs. fængsel i indtil 6 år – og således, at de groveste tilfælde ligesom i dag vil kunne være omfattet af straffelovens § 246 med en strafferamme på fængsel i indtil 10 år.

For så vidt angår den mildeste form for kvindelig omskæring, har Justitsministeriet herved navnlig lagt vægt på, at der efter oplysninger fra Sundhedsstyrelsen bl.a. på grund af de anatomiske forhold omkring klitoris vil være meget betydelig risiko for mere omfattende skader også ved denne form for omskæring.

Af samme grund – samt i øvrigt under hensyn til de alvorlige skader og andre helbredsmæssige følger, som indgrebet kan have, jf. pkt. 3 ovenfor – bør der efter Justitsministeriets opfattelse ikke kunne gives samtykke til nogen form for kvindelig omskæring med den virkning, at indgrebet bliver straffrit. Justitsministeriet har fundet det rigtigst, at dette fastslås i loven, jf. ordene »med eller uden samtykke« i den foreslåede bestemmelse. Der tilsigtes ikke hermed nogen